

Vyznání

Začal jsem číst - na svět zíral,
když Mladý hlasatel jsem odebíral,
tam Batlička své povídky měl,
u nich kresby a já na nich lpěl.
U těch obrázků podpis Bimba byl,
ale já tehdy vůbec netušil,
kdo se za tím jménem skrývá,
jak už to tak často bývá ,
život plynul předlouhým to časem,
já šel dál za vášněným hlasem.
Potom bylo krátce po válce,
tak na jedné slavné obálce
klub Rychlých šípů se z věže dívá
do Stínadel, kde už se připozdívá.
Bimbovy kresby stále mám rád,
pro mne byl víc než kamarád.
Co dnes si víc můžeme přát -
na jeho počest budou Taxmeni hrát/

Bimba

Hezké ženy, krásné tváře
pro zahraniční kalendáře,
to vše na jeho plakátech
obdivovali až ve Státech.

Jak jistá musela být jeho paže,
aby se kresby líbily - ba že.
Bimba věděl, co se sluší,
jak potěšit romantickou duši.

Přišla sláva, začaly i růže kvést,
potom bída, kterou musel nést.
Měl přítele, na kterého by vsadil
ten zklamal, nakonec ho zradil.

Závěrem ještě jednu větu,
chceme ukázat tak světu,
jaký člověk Bimba byl,
jak tvořil a jak žil.

Recitace:

Nikdo nechce dnes být nevděčný,
proto díky za vše pane Konečný!

Jak se kreslí dobrodružství
a kolik, že má krás ?
Není ho nikdy velké množství,
to ví každý z nás...
Že je to úkol nevděčný
a také trochu um,
to věděl Bimba Konečný,
Burian a víto i Krum.
Bimbovy kresby z Dalekého západu
dovedou lidem zvednout náladu.
A koně na jeho obrazech
dokážou všem zrychlit dech.
Bimba ty kresby doslova prožíval,
jako ten, co kolty nízko nosíval.
I Pony-expres maloval rád,
prérii, krajinu musel znát.
Patří mu též velký dík,
že i nám přijel dostavník.
Ten často indiáni přepadli,
aby nakonec špatně dopadli.
Když kreslil mustangů krocení,
tak muži i koně byli zpocení.
Od kopyt létal písek, kamení,
a všichni byli velmi znavení.
Uměl lovce, zálesáky, indiány,
měl své sny i velké plány.
Ty se mu však nikdy nesplnily,
jeho kresby v nás se navždy vryly.